

De hertil svarende Bestemmelser findes nu dels i Forsorgslovens § 205, hvorefter Bidraget betragtes som en den paagældende ydet Kommunehjælp, dels i Forsorgslovens § 206, hvorefter den Del af den saaledes paadragne Kommunehjælp, for hvilken der er dekretet Afsoning, og som ikke er betalt, betragtes som Fattighjælp, dog kun med den Virkning, at paagældende mister Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad.

Med Hensyn til, i hvilket Omfang Afsoning bør iværksættes, er det i Forsorgslovens § 14, Stk. 2, bestemt, at Overøvrigheden ved Afgørelsen af, om den bidragspligtige fuldt ud, delvis eller slet ikke skal afsone det for det paagældende Tidsrum fastsatte Beløb, vil have at tage Hensyn til paa den ene Side paagældende Forsørgers Forsørgelsesbyrde som gift og paa den anden Side hans Betalingsevne, Arbejdsomhed, Ædruelighed, Helbredstilstand og andre Omstændigheder, der egner sig til at tages i Betragtning ved Bedømmelsen af, om han kan siges at tage sig sit Ansvar som Forsørger tilstrækkeligt alvorligt.

Bestemmelserne i §§ 205 og 206 maa som udtalt i en Skrivelse fra Ministeriet af 7. Januar 1935 anses for udtømmende med Hensyn til Retsvirkningerne af forskudsvis Udbetaling af Alimentationsbidrag, saaledes at den Del af en i Henhold til § 205 paadragen Kommunehjælp, der ikke har medført Tab af Valgret og Valgbarhed efter § 206, ikke kan medføre saadan Virkning efter den almindelige Bestemmelse i § 307, Stk. 1, om Retsvirkninger af en til Stadighed modtagne Kommunehjælp.

Det er imidlertid overfor Ministeriet blevet anført, at Reglerne i §§ 205—206 ikke giver tilstrækkelig Tilskyndelse for Barnefaderen til stedse at have Opfyldelsen af sin Bidragspligt for Øje, og at det vilde være ønskeligt, om der ogsaa udenfor de i § 206 omhandlede Tilfælde kunde knyttes Tab af Valgret og Valgbarhed til Undladelse af at betale skyldige Bidrag.

Ministeriet er ikke blind for, at den Begrænsning i Adgangen til at knytte Tab af Valgret og Valgbarhed til Undladelse af at betale Bidrag, der ligger i, at Ministeriet har ment at maatte betragte § 206 som i saa Henseende udtømmende, kan rumme en Fare, og man er mest tilbøjelig til at se saaledes paa Spørgsmaalet, at det vil være rimeligt at behandle den Del af de ikke betalte Bidrag, der efter Reglerne i §§ 205—206 betragtes som almindelig Kommunehjælp, efter de almindelige Regler i § 307.

Under Henvisning til foranstaaende stiller man Forslag om en hertil sigtende Ændring af Forsorgslovens § 307.

Til § 23.

I Lov om offentlig Forsorg af 20. Maj 1933 § 333 (jfr. Lov om Folkeforsikring af 20. Maj 1933 § 85) er det bestemt, at hver Gang de af Det statistiske Departement for Januar og Juli Maaned offentliggjorte Pristal stiger eller falder 3 pCt. i Forhold til det for Oktober 1929 offentliggjorte Pristal, vil de i § 194, Stk. 1 (Indtægt ved Beregning af Børnebidrag) — jfr. §§ 216, Stk. 1, 220, Stk. 1, 224 og 235 — § 259 (Blindetillæg) og § 289 (Maksimum for Beløb til Afhjælpning af forbigaaende og uforudseelige Trangstilfælde) omhandlede Beløb være at forhøje eller nedsætte med 3 pCt.

Da det for Oktober 1929 offentliggjorte Pristal (opgjort paa Grundlag af de af Det statistiske Departement beregnede Udgifter i et Husholdningsbudget med en samlet aarlig Udgift paa gennemsnitlig 2 000 Kr. efter de i Juli 1914 gældende Priser) androg 172, faar man herefter følgende Skala for Forbindelse mellem Prisniveau og Prisreguleringer:

Pristal 157—161...	6 pCt.s Reduktion.
— 162—166...	3 pCt.s Reduktion.
— 167—172...	ingen Forandring.
— 173—177...	ingen Forandring.
— 178—182...	3 pCt.s Stigning.
— 183—187...	6 pCt.s Stigning.

Som det vil ses af denne Skala, vil den Regulering af Lovens Takster, der normalt finder Sted for hver Forandring af Prisniveauet paa 3 pCt. (5,16 Points) blive brudt, naar Prisniveauet bevæger sig indenfor Spillerummet 167—177, idet Forandringer indenfor dette Spillerum, der omfatter 6 pCt. af Pristallet for Oktober 1929 (10,32 Points), ingen Forandring vil medføre i Lovens Takster. Dette synes stridende imod Prisreguleringens Princip og imod den Forventning, der antagelig findes hos Rentenyderen, om en stadig Regulering af Ydelserne i Overensstemmelse med enhver Forandring i Prisniveauet paa 3 pCt.

Af de anførte Grunde har man anset det for rettest at indføre en saadan Ændring i Loven, at der indenfor et Spillerum af 1½ pCt. paa hver Side af Pristallet for Oktober 1929 *ikke* vil være at foretage Ændringer i de i Loven anførte Grundbeløb, men saaledes, at Ændring indtræder, naar Pristallet ligger udenfor dette Spillerum,